

GORICA

(Zjutranje izdanje.)

Izhaja vsa torek in soboto ob 11. uri predpoldne za mesto ter ob 3. uri pop. za deželo. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K, polletno 4 K in četletno 2 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Solskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekašišču po 8 vin.

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v »Narodni tiskarni«, ulica Vetturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računijo po petivrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič).

Balkan.

Dočim prihajajo od jedne strani glasovi, da se ni bati na Balkanu tako hitro kakih komplikacij, dočim priobčujemo razni listi brzozjavke iz Carigrada in iz Sofije, ki pravijo, da so se zadnji čas razmere med Turčijo in Bolgarijo izdatno zboljšale in da je celo pričakovati, da pride med tema dvema državama že v najkrajšem času do nekega sporazumljenja, prihajajo od druge strani glasovi, ki so v popolnem nasprotju s prvimi vestmi. Ti glasovi trde namreč, da niso turške izjave prav nič odkritosrčne ter da se ista z vso hitrostjo pripravlja na vojsko. Tudi Bolgarija se pripravlja na vojsko, ali tega ona ne taji. Sicer pa ne bode ona ista, ki bo pričela vojsko. Bolgarija namreč se mora varovati vsakega nepremišljenega koraka, ker bi morala potem evropskim državam plačati svoj račun in račun Turčije. Bolgarska želi mir, ali se pripravlja na vojsko, so brzozjavili iz Sofije v Petrograd. Ko bi tako odkritosrčno hoteli iz Carigrada javljati, bi se glasila brzozjavka: »Turčija želi in se pripravlja na vojsko«. To dokazuje njeno neprestano oboroženje, naročanje novih križaric, zalaganje carigradskih skladišč z živežem in orožjem. — Posebno je Avstrija hitra v preklicevanju vseh vesti o svojih pripravah na vojsko ter v zatrevanju, da ni dvoma, da bi se reforme vspešno ne dale izvršiti. — Rusija se pripravlja, da jo zapletaji na Balkanu vkljub vojski z Japonsko najdejo pripravljeno in oboroženo. — Iz Carigrada javljajo, da je bila ruski črnomoški eskadri izdana naredba, naj bo pripravljena. Dalje je zaukazana mobilizacija celega odeskega vojnega okrožja, a vse trgovske ladije, ki potujejo iz Črnega morja, morajo do 15. marca zaključiti svoje potovanje in trgovska podjetja ter se staviti na razpolago. Neki ruski častnik je izjavil, da ta priprava nikakor ne more biti v zvezi z rusko-japonsko vojsko, temveč Rusija hoče biti pripravljena na eventualne dogodke na Balkanu, ako bi se ti razvijali v nasprotju z njenimi interesi in interesi slovanskih držav na Balkanu.

Vrlo zanimivo vest poročajo iz Trsta. Brez ozira ne vse službene in neslužbene dementije se Avstrija, kakor je

v Trstu vsakdo prepričan, pripravlja na odločno akcijo na Balkanu. Oseba, ki je v ozki zvezi z vojnimi krogi na Dunaju, je povedala, da Avstrija hoče mobilizirati 300.000 vojakov. Koncem tega meseca bo po poročilu poslala prve oddelke vojakov na Balkan po številu okrog 30.000 mož. Vsled te mobilizacije so požurili oboroženje topništva z novimi topovi, ne da bi čakali odobrenja delegacij za potrebne stroške v to svrhu. V skladiščih pripravljajo ogromne zaloge moke, konserv in drugega živeža. Vojska pojde iz Trsta preko Metkovića.

Sploh postajajo pa v zadnjem času živila jako draga. Ne samo da raste vedno bolj cena mesa, poskočila je ista v zadnjem času celo pri žitu, čeravno ni v Ameriki nič manj žita pripravljene za izvoz nego ga je bilo lani. Vse to pa ni gotovo nič drugega nego posledica vojnih priprav.

Sicer so pa tudi italijanski listi skoro popolnoma prepričani, da bode morala Avstrija na Balkanu intervenirati z oboroženo silo. O tem pišejo že kakor o neki gotovi stvari, pri čemur pa ne prikrivajo želje, češ, da bi bilo najbolje, ako bi vsopredno z Avstrijo tudi Italija z oboroženo močjo nastopala na Balkanu ter pomagala Avstriji izvrševati pacificiranje Macedonije, v prvi vrsti seveda Albanije, po kateri Italija tako vroče hrepeni.

Ako je torej na vseh teh poročilih kaj resnice, o tem se bomo prepričali v kratkem. Bližajo se naši državi jako resni časi. Nevarnost za njo pa ni tako velika, dokler se njeni koraki, katere hoče ukreniti na Balkanu, popolnoma ujemajo s ruskimi namerami. Ako bi se pa dala Avstrija zapeljati in bi hotela z ozirom na to, da je Rusija zdaj zapletena v vojski z Japonci, na svojo roko in proti ruskim intencijam na Balkanu kaj zapričiti, potem bi znali postati za njo taki koraki skrajno osodepolni.

Dopisi.

Iz goriške okolice. —

Ljubi prijatelj!

V zadnjem dopisu sem pojasnil tvojo famozno „svečano in možko“ obljubo: da bode imel od tvojih tiskarskih podjetij in tvoje tiskarne dobiček le na-

tam: ker je že tam nad dvajset let. Če tudi drži krepko z Nemci, vendar bi ne bili sprejeli niti njega tje, ker je rojen Čeh. Ali imeti morajo tam na straži kakega človeka, ki dobro razume in govori češki; sicer bi mogli napravljati delavci kake zarote, ko bi jih ne razumel, kaj govoré med seboj na poti iz tvornice ali v tvornico.

Učitelj pogleda peka, kakor bi pričakoval, da se bode gotovo sedaj ohrabil in se uprl ženinim nerazumnim in nedostojnim nameram. Očividno je pek tudi hotel tako storiti, in zinil je bil že nekolikokrat in zažarel v lice; ali ta mož je bil od prirode počasen v mišljenju in dejanju, in ni mogel izreči niti ene zvezane rečenice (frazo). Sicer ga je pa zdaj motila tudi njegova notranja razburjenost.

Njegova žena se zopet potuhne kakor bi ne videla, kako mu je, in hoče nadaljevati. Ali tu vstane učitelj ter jo prekine: „Vsiljivo bi bilo, ko bi hotel svetovati še dalje tam, kjer je že davno zaupanje poklonjeno drugemu svetovalcu. Štejem si pa v dolžnost, da vam ponovim

rod sam. Recimo, da si resno misliš, kar si takrat obljubljal, potem je bila že obljuba sama v tako velikem slogu najpristnejši izraz gorostasne nadutosti in nezaslišane klepetavosti. Zdaj, ko sem po osmih letih to tvojo obljubo zopet čital, zdaj, ko si se nam vsled razkola in njega posledic še le pokazal v pravi luči koristolovstva, zdaj se mi vidi tvoja „svečana“ obljuba še bolj smešna in otročja nego v preteklosti. Ti revček, ki nisi še niti prvega razreda kake srednje šole v svojem življenju videl, ti, ki si došel v Gorico z jedinim namenom živiti se in — kakor si pozneje pokazal — bogateli le s pomočjo našega naroda, ti se osmeliš razkoračiti se pred tem narodom, usiljujoč se mu kot kak postaven veljak za nekakega osrečevalca, ako izroči žulje svojih rok tebi v upravo. Ali si je mogoče misliti večje domišljavosti! In pa ta klepetavost, to hvalisanje! Kdor resno misli, ta ne trobi že eno večnost naprej, ampak pride kar z djanji na dan. Kaj pomagajo vse lepe in pompozne obljube, če jim ne sledijo djanja. Ali seveda te poti zrelih mož nisi mogel ti nastopiti: kajti ti si dobro znal, da ostanejo te obljube le pri besedah, da z djanji nisi mogel nastopiti, ker si hrepenel po djanjih, katerih niso tvoje obljube izražale, s kratka: Ti si obljuboval dobiček narodu, ali si imel v mislih in si želel le dobiček svojega žepa. No, to si tudi dosegel, in tvoj žep se zdaj „zafrankenmu“ narodu prav lepo smeje kakor lisica krokarju, kateremu je izvabila iz kljuna sir. Ti pa si še tako brezobziren, da temu osmešenemu narodu v brk v „Soči“ prav škodoželjno bobnaš o velikem napredku svoje tiskarne, o novih tiskarskih podjetjih itd., prav kakor bi hotel gorškim Slovincem reči: „Tepeci, ali ste sli mojim „svečanim“ obljubam in „možkim besedam“ na led! ali ste bili zabiti, da ste mogli kaj takega verjeti! Ha, ha, kako lahko je med vami igrati ulogo požrtvovalnega rodoljuba, v resnici pa skrbeti le za svoj žep! No, pa saj vem, da vas niti ta moja očitna izpoved ne izpametuje, zatoj vlecite le naprej, volički moji! hi! hot! pik! pok!“ — In take burke si dovoljuješ, prijatelj, uganjati iz našega dobrovernega ljudstva, kateremu se torej tako godi, kakor tvojemu bivšemu

to-le v zadevi vajinega sina, ki ga oba tako ljubita in čigar napredek vama je nad vso srečo: Če menite, da je ta nemščina tako potrebna, tedaj se je nauči popolnoma v gotovem času s pomočjo češkega jezika. Ni dvojbe, da bi se je naučil popolnoma tudi v trgovski šoli v Zlati Pragi. Velike težave pa mu napravite, ako ga daste v tako šolo, kjer mu bodo predavali — brez vsakega prehoda in najpotrebnejšega pojasnila — celo vrsto „predmetov“, ki jih pozna do zdaj, le po imenu; in sicer to še v jeziku, ki mu je skoro popolnoma neznan razen nekaterih besed. Na ta način bi se brezvestno igrali z njegovo usodo. Jamčim vam s svojim poštenjem, da ima taka prememba pri otrocih zelo kvarne duševne nasledke, pa tudi zelo resen upliv na нравnost. Marsikateri nadarjen mladenič, ki je bil naglo presajen v popolnem tujo zemljo, postal je mrtvega duha, revnodušnega značaja, nestalnih, spremeljivih načel, z eno besedo prava dvoživka. Priroda ne dopušča, da se igramo z njo in nekaznjeno rušimo in žalimo njene po-

dobrotniku g. Simonu Gregorčiču, vikarju v Sedlu. Tvoje skrajno brezobzirno postopanje s tem gospodom je kričeč dokaz, kako predrzna je tvoja trditev, da si doslej premalo skrbel za svoj žep. Že spomin na to afero samo bi ti bil moral zadržati pero, predno si se izpustil v polemiko s temi dopisi zaradi svojega žepa. Ali tebe je toliko sram, kot volka strah; zato ni čudo, da tako moralno klofuto, kakor si jo sam sebi založil z afero sedelskega gospoda vikarja, takó z lahka pozabljaš. Ti pozabljaš, da si od tega gospoda prejel razne prevode, za katere si mu obljubil nagrado 100 gld.; ti pozabljaš, da je začel tvoj list tega gospoda potem prav surovo napadati. In ko te je zato „Gorica“ opomnila, da vsaj izplačaj obljubljenih 100 gld., si imel čelo se temu opominu še rogati odgovarjajoč: „Zadnja „Gorica“ sama prizna, da sem g. vikarju G. še le obljubil honorar. Prizna torej, da sem nekaj obljubil, kar nisem bil dolžan storiti. . . . Ako bi le polovica mojih dolžnikov izpolnila svojo dolžnost, pa bi se bil spomnil tudi g. G. z nagrado, katere mu sicer nisem dolžan“. — Ta tvoja izjava, prijatelj moj, je tako neizpodbiten dokaz za resničnost mojega zadnjega dopisa, da si ne morem boljšega misliti. Tu naj se „špegla“ naše ljudstvo, kaj je tičalo za tvojo „svečano“ in „možko“ obljubo: da bode imel dobiček od tvoje tiskarne itd. le narod sam. Ti ubogi narod, ali bi se bil lahko odtešal od tega „obljubljenega“ dobička kakor se je g. G. od „obljubene“ nagrade! Dobro, da te ni nikdo prejel za „obljubljeni“ dobiček! Ti bi mu bil gotovo odgovoril kakor si g. G.: Naročniki niso storili svoje dolžnosti. Ta odgovor te seveda nič ne ženira, da se prej in potem hvališ, kako imenitno uspeva in naproduje tvoja tiskarna in kar je v njej. In tako obračaš ti vedno svoje zadeve na tak način, da kaj nesejo. Danes obljubuješ plačujočim kalinom nebo in zemljo, jutri utakneš dobiček v svoj žep, očitajoč jim, da niso storili svoje dolžnosti, pojuternjem pa jih že zopet vabiš k sebi s slavospevi o velikem napredku svoje tiskarne itd. Potem pa naj še kdo reče, da ne znač imenitno „farbati“ in „zafkavati“ svoje reditelje! Ni čuda torej, da (milo rečeno) tako grdo ravnaš z molznimi kravicami kot ti je bil g. G.

stave (zakone). Delo je vsakemu narodu svoj značaj, ki mu vršiči v narodnem jeziku; in tega mora ohraniti, pa ga tudi neprenehoma izpolnovati. Na njegovi podlagi se ima vršiti mladinska odgoja in na njem mora temeljiti in rasti vse njegovo duševno življenje. Narodnost ni le slučajni del našega bitje — kakor mislijo neizobraženi ljudje — ampak njega osnovni del. Ne dá se otresti kar tako kakor v igri in zameniti s čim drugim. Človek se je sicer more odreči; vendar pa ne more izbrisati kar tako s čela njegovega znamenja, katero označuje narodom dela za cele veke na njih poti svetne zgodovine.

Mož in žena sta skušala, da bi ga zadržala in pomirila, ali odšel je iz hiše pekove brez daljnih besedi; bil je vidno ogorčen.

Domá pa je čakal ves večer, da ga pozovejo, naj se vrne k njim, da bode čul, kako sta se premislila gledé na svojega sina vsled njegovih ostrih besedi; in da mati vendar odpelje sina v zlato Prago po očetovi želji, da tako ostane

LISTEK.

Svoji k svojim.

Češki: Karolina Světlá.
(Dalje.)

Ali gospa se naredi kakor bi ne bila slišala te opazke, pa nadaljuje še bolj odločno:

„Ne, ne pustim, da me bo še kdo slepil, pa naj bi bil moj rodni oče. Tvornični vratar mi je rekel, da imajo v Neusbergu tako trgovinsko šolo, da pošiljajo tje svoje otroke celo s Pruskega in Saksonskega: a mi imamo do tje samo eno uro po železnici. Dobil mi je tam že hišo, kamor damo Julčka na stanovanje in kjer ne bo čul vse leto niti ene češke besede. Tudi mi je svetoval še to, da ga ne sprejemem prej domov na počitnice, dokler se mu nemščina tako ne prikupi, da mu bode težko in zoprno govoriti drugače. Če ne bode pravi Nемец — pravi mi vedno vratar, ko govoriva o tem — tedaj niti misliti ni, da vam ga vzamejo v našo tvornico. Naš gospod noče nobenega drugega v svojo tvornico, ker vrlo ljubi svoj narod. Vrtar ve, kako je

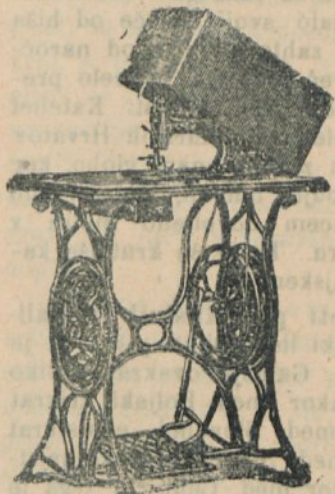

Ivan Bednařik
 priporoča svojo
knjigoveznicu

v Gorici
 ulica Vetturini št. 3.

Fani Drašček,
 zaloga šivalnih strojev
 Gorica, Stolna ulica hiš. št. 2.

Prodaja stroje tudi na tedenske ali mesečne obroke. Stroji so iz prvih tovarn ter najboljše, kakovosti. Priporoča se slav. občinstvu.

Izvrsten okus dobi kava, ako ji primešate

Vydrove žitne - - - kave. - - -

Pokusite! Poštna 5 kg pošiljka 4 K 50 h franco.

Vydrova tovarna žitne kave Praga VIII.

Tomaz Seljak
 slikar in pleskar

Se priporoča sl. občinstvu in č. duhovščini

Delo lepo in lčno.

V Podmencu pri Tolminu

Rojaki! Spominjajte se o vsaki priliki „Solskega doma“.

Zima je tu

pa tudi potreba je tu, kupiti za hišno oziroma lastno potrebo raznega zimskega blaga.

Ponočno se tedaj obrača vdano podpisani do cenj. svojih odjemalcev s prošnjo, da se pri nakupu raznih zimskih potrebščin tudi za naprej blagovolijo obrniti v prvi vrsti na njegovo trgovino, koja nudi cenj. odjemalcem vedno priliko za neprekosljivo ceno in dober nakup vedno svežih in solidnih raznovrstnih pletenin iz bombaža in volne, kakor:

nogavice, rokavice, jopice, srajce, hlače, zimske šerpe, rute, čepice, volno itd. Dalje priporoča še zadnje novosti kakor: raznovrstne kožukovine, zimske čevlje za dame, ruske galoše, dežnike, moderce, bluse, spodnja krila, pasove, predpasnike; jako velika zaloga belega perila za gospode, krasnih ovratnic, lovskih nogavic itd.; zadnje novosti mičnih okraskov za obleke, razne svile, žamet, pliš, fodre itd.; vse potrebščine za gg. šivilje in krojače.

J. Zornik, Gorica, Gosposka ulica 7.

Krojaška zadruga

Gorica, Gosposka ulica 7,

naznanja,

da prodaja oblačila za dame in gospode, modne barhente, in drugo manufakturno blago posebno za bližajoči se zimski čas, blago vseh kakovosti in po najnižje mogočih konkurenčnih in stalnih cenah.

Vzorec najnovejše izbere se na zahtevanje pošiljajo brezplačno in poštne prosto.

Lekarna

CRISTOFOLETTI,

v Gorici, na Travniku.

Trskino (štokfiševo) jetrno olje.

Posebno sredstvo proti prsnim boleznim in splošni telesni slabosti.

Izvirna steklenica tega olja naravno-rumene barve po K 140, bele barve po K 2

Trskino železnato jetrno olje.

Trskino jetrno olje se železnim jodecem.

Raba tega olja je posebno priporočljiva otrokom in dečkom, ki so nervozni in nežne narave.

S tem oljem se zdravijo v kratkem času in z gotovostjo vse kostne bolezni, žlezni otoki, golše, malokrvnost in splošna slabost.

Cena ene steklenice 1 K 40 v.

Opomba. Olje, katerega naročam direktno iz Norvegije, preišče se vedno v mojem kemičnem laboratoriju predno se napolnijo steklenice, zato zamorem jamčiti svojim častitim odjemalcem glede čistote in stalne sposobnosti za zdravljenje.

Cristofoletti-jeva pijača iz kine in železa,

najboljši pripomoček pri zdravljenju s trskinim jetrnim oljem in izborno sredstvo za malokrvne.

Ene steklenica stane 1 K 60 v.

Krojaški mojster Franc Čufer

v Gorici,
 ulica sv. Antona šte. 7,
 v hiši svečarja
 g. Jerneja Kopača.

Izdeluje vsakovrstne moške obleke po meri bodisi fine ali priproste.

Priporoča se svojim rojakom v mestu in na deželi, posebno pa še preč. duhovščini za obilna naročila.

Ustanovljena

leta 1899.

„Narodna Tiskarna“
 v Gorici, ulica Vetturini št. 9.

prevzema vsa v tiskarsko stroko spadajoča dela in izvršuje v moderni in okusni obliki po tako nizkih cenah da se ne boji konkurence.

TISKA: „Gorico“, „Primorski list“, diplome, brošure, cenike, vabila, račune, itd.

Pismena naročila tiskovin se izvrše z obratno pošto; vsa druga v najkrajšem času.

Sprejema hranilne vloge katere obrestuje po 4 1/2% polumesečno; nevzdignene obrestipripišuje konec leta k glavnici. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Posojila

uđom na osebni kredit po 6% in na vknjižbo po 5 1/2%

„Centralna posojilnica“

registrovana zadruga z omejeno zavezo,

Gorica, ulica Vetturini 9.

C. kr. poštnohranilnični konto N. 851.292.

Sprejema nove člane

z glavnimi in opravnimi deloži. Glavni delož po 200 K, opravnili po 2 K. Otvarja članom tekoče račune, katere obrestuje po dogovoru.

Uradne ure

vsak dan od 8. ure zjutraj pa do 1. ure popoldne.